

Titel: Kapitel IV.

Citation: "Kapitel IV.", i 1880/1881: Lovforslag. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e25941/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Er den Sigtede domsældt, bliver Udschrift af Dommen at forhunde ham, hvis han ikke var tilstede ved Afsigelsen; i andre tilfælde meddeles der ham Udschrift paa Begjæring. Af alle Domme tilhøres der Statsanklageren Udschrift.

§ 306.

Dommen skal, forsaaadt den ikke gaar ud paa Sagens Avisning, enten domsældte eller frisinde.

Frisindelse finder Sted, naar Anklageren ikke er paatalebereftiget, naar Anklage frafaldes, samt naar den Sigtede ikke findes styrdig.

§ 307.

Bed Afgjørelsen af, om Noget er berift eller ikke, har Rettens henholdsvis Revningerne, alene at tage Hensyn til de Beviser, som ere fremførte under Hovedforhandlingen; Afskyller og andre Dokumenter funne fun tales i Betragtning som Bevismidler, naar de ere blevne opfært under denne.

Sovrigt er Afgjørelsen ikke bunden ved Lovregler, men træffes efter fri, paa samvittighedsgrund Prøvelse af det Fremhorte beroende Overbevisning.

§ 308.

Rettens kan fun domsældte for den eller de Forbrydelser, for hvilke Anklage paa lovlige Maade er reist. Denne Regel gælder ikke blot, forsaaadt Læren er om en anden Handling end den, der ligger til Grund for Anklagen, men ogsaa, med de i § 309 nævnte Undtagelser, i henhold til Anklagens Angivelser af de nærmeste Omstændigheder ved Handlingen og den i samme indeholdte Betydnelse af Forbrydelsens retlige Karakter.

§ 309.

Undtagelser fra de i § 308 omtalte Begrensninger for Domstoldelsen finde Sted:

- 1) naar det eller de Lovbud, som i Anklagen nævnes til Hemmel for Paastanden om Straf, eller de den Sigtede betimelig meddelte Afskyller tydelig vise, at den Maade, hvorpaa Anklagen er stillet, ikke udtrykker Anklagerens virkelig Menning;

2) ogsaa ellers, naar den Afgang til Forvar, som den Sigtede har haft, uanset Afsigelsen fra Anklagen, under de foreliggende Omstændigheder man betragtes som fuldestgjorende. I Henhold hertil kan der i Domstoldelsen afsvoiges fra Anklagens Betegnelse af Forbrydelsens retlige Karakter:

a) naar Anklagen gaar videre end Domstoldelsen, idet alle de begrebsmæssige Bestanddele af den Forbrydelse, paa hvilken Dommen lyder, indeholder i den Forbrydelses Begreb, paa hvilken Anklagen lyber;

b) naar der er saa nært Størrelstab mellem de Forbrydelser, paa hvilke Anklagen og Dommen lyder, at Afsigelsen i og for sig ikke kan medføre Forandring i Forbrydelses Forudsætninger, og der isvrigt ikke i det enkelte Tilfælde er Noget, som efter det angivne Synspunkt udelukker Afsigelsen.

Kapitel IV.

Særlige Bestemmelser om Hovedforhandlingen for Revninger.

§ 310.

Efterat Dommeren, Anklageren og den Sigtedes bestillede Forvarer ere komne tilstede, lader Rettens Formand den Sigtede føre ind i Rechtsalen, angiver i Korthed den Sag, som

vil blive Gjenstand for Forhandling, lader Bidner samt Syne- og Skionsmand paarmæbe og anviser dem Venstreverrelse, idet han pa minder dem og efter Omstændighederne træfferanden Foranstaltung for at forhindre indbydes Meddelelse.

Derefter skrives, forsaavidt der ikke opstår Spørgsmål om Udsættelse, Afsætning eller desl., som findes forinden at burde afgjores eller forhandles, til Udtagelse af Rævninger.

§ 311.

I enhver Rævningesag skulle 12 Rævninger udtages til at deltage i Afgjorelsen.

Kan det forudsættes, at en Sags Forhandling vil medtage et længere Tidssrum, kan Retterns Formand, forend Lodtrækningen begynder, beslutte, at endvidere 1 eller 2 Efstationsrævninger skulle udtages. Saafremt da nogen af Rævningerne maatte blive forhindret i at overvære den helt Forhandling, indtil Rævningernes Erklæring er afgivet, indtræder en Efstationsrævning i hans Sted efter den Rakkefolge, i hvilken Rævnen ere udtrukne.

Efstationsrævningerne overvære Forhandlingen, men deltage ikke i Rævningernes Raadslægninger og Aftæmninger, saalænge de ikke ere trædte i en Rævningens Sted.

§ 312.

Foranstaltningerne til Rævningernes Udtagelse begynde med, at de indvalde Rævninger paarmæbes. Indsigter fra Portemæn Side, at en Rævning er udelukket i Medstør af Reglerne i Lov om Domsmagtens Ordning m. m., andet Afsnit, Kap. I, maa fremsættes, forend Lodtrækningen begynder. Kjendelser, hvorved en Rævning udelukkes, kunne ikke angribes ved noget Rejsmiddel. Imod Kjendelser, hvorved en Indsigter forlæstes, kan der finde Bevirering Sted (jfr. §§ 16, 18 og 20).

§ 313.

Ere ikke mindst 24 Rævninger, eller, hvis Efstationsrævningerne skulle tiltræde, henholdsvis 26 eller 28 Rævninger modde, eller højst Rævningernes Tal ved Retterns Afgjorelse under det nærværende Tal, drager Retterns Formand Omsorg for, at det til Lodtrækningen formodne Antal af Rævninger bringes tilveje ved Littalsdelse af Hjælperevninger i den Orden, i hvilken disse Rævne findes opstorte paa Hjælpelisten.

Skuude det tilstrækkelige Antal ikke kunne støffes tilveje paa denne Maade, foranstalter Retterns Formand Tallet udprægt ved Lodtrækning, saaledes som i Lov om Domsmagtens Ordning m. m. § 90 bestemt.

§ 314.

Når mindst 24 eller, hvis 1 eller 2 Efstationsrævningerne skulle udtages, henholdsvis 26 eller 28 Rævninger, som kunne medtages ved Lodtrækningen, ere tilstede, lader Retterns Formand denne foretage. Til den Ende legges Sedler, hvorpaa Rævningernes fulde Navne ere stavne, og som optages, i en Urne, af hvilken Sedler derefter enkeltvis udtages og optages.

Indsigter, der gaar ud paa, at Lodtrækning er foretagen, uden at det ovenfor forestavne Antal Rævninger var tilstede, skal fremstilles for Lodtrækningens Stuthning.

§ 315.

Saa snart et Ravn er trukket af Urnen og optaget, har først Anklageren, indtil Det er givet den Siglede, og derefter den Siglede, indtil et nyt Ravn er udtrukket, eller, med henbry til det sidst udtrukne Ravn, indtil Lodtrækningen er erklæret for endt, Ret til uden Angivelse af Grund at forlæste den udtrukne Rævning. En afgiven Erklæring kan tilbagetages, naar det først indenfor de angivne Tidsgrenser. Afgives ingen Erklæring, gælder Rævningen for antagen.

§ 316.

I det Høje kunne saa mange Nærvninger forlæses i Henhold til § 315, som Forstiller nællem 12, eller, hvis 1 eller 2 Erstatningssænninger skulle træde, henholdsvis 13 eller 14 og Tallet paa de i Unen lagte Sedler angiver.

Halvdelen af de tilladte Forlæselseser tilkommer Anklageren, Halvdelen den Anlagede. Et Tallet usige, har den Anlagede Ret til at forlæste en Nærvning mere end Anklageren.

§ 317.

Eg der i samme Sag flere Anlagede, ere disse lige nær berettigede til at udøve den en enkelt Anlaget ved § 316 hjemlede Forfæstelsesret.

Kunne de ikke enes om Udøvelsen af denne Ret, fordeles de dem indrommede Forfæstelses ligelig mellem dem. Med Hensyn til de Forlæselseser, som ikke kunne fordeles saaledes, afgjøres det ved Lodtrækning, hvem af de Anlagede de skulle tilkomme. Ligeledes bestemmes ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefølge de skulle erkære sig om Antagelse eller Forfæstelse. En herefter af en af de Anlagede erklaaret Forfæstelse gælder ogsaa for de andre.

§ 318.

Inbfælser, der gaa ud paa, at Reglerne i §§ 315—17 ere tilsidesatte, skulle fremstættes for Anklagestiftets Optæsning.

§ 319.

Naaar 12 eller, hvis Erstatningssænninger skulle træde, henholdsvis 13 eller 14 uforlæste Nærvninger ere udtrukne, ophører Lodtrækningen. De 12 først udtrukne ere Nærvningerne i Sagen; den eller de, hvis Nævne senere maatte udtrækkes, ere Erstatningssænninger.

§ 320.

Eg flere Sager berammebe til Forhandling paa en Dag, kunne de for en foregaaende Sag udtrukne Nærvninger, forudsat at ingen af de i § 15 angivne Grunde er til hinder, ogsaa medvirke ved Afgjorelsen af andre til Forhandling paa samme Dag anslatte Sager, saafremt den eller de Anlagede i disse antage dem ogsaa for deres Sag, og Anklageren afgiver samme Tillering. Spørgsmål herom afgjøres, forend Nærvningernes Edsætelse findes Sted. Ved denne skulle i hvertfælde Bald samtlige Anlagede være tilstede. Mangle Betingelserne for Anwendelsen af foranstaaende Regel, og der saaledes paany stat udtages Nærvninger for en senere til Forhandling paa samme Dag anslat Sag, kan efter Formanden's Bestemmelse Lodtrækning for den senere Sag foretages, forend Forhandlingen i den tidligere Sag begynder.

§ 321.

Nærvningerne indbringe deres Søde i den ved Lodtrækningen for enhver Sag bestemte Orden.

§ 322.

Formanden tager derefter Nærvningerne i Ed, idet han tillader dem saaledes:

"De skulle løve og svørge ved Gud den Almoechte, den Alvidende og Reisferdige, at de i Sagen mod N. N. med Trofast og Ridderhed ville opfylde en Nærvning's Pligter, ikke samtale med Nogen, der ikke er Nærvning i Sagen, om denne, forend den er afgjort, af yderste Cone omhyggeligt veit Benjerner saavel imod som for den (de) Anlagede, og uden at lade dem forlede af Froygt, Rid eller Benstaf, af Henlyn til Gunst eller Gave, Magt eller Ansetlse, afgive deres Stemme alene efter samvittighedsfuld Overbevisning."

3829 tilleg A. (1881).

Ordentlig Samling 1880.

3886

Forsl. t. L. om Strafferejdsplejen.

Hørpaat hvare Ræsonnerne, hvor for sig, staende og med opvælte Hingre efter Rosens Forstrift om Gds Afleggelse:

"Jeg lover og sørger del, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord."

Den Udgang, som Lovgivningen hjemler Medlemmer af viise Krossamfund til at afdænge Gd paa anden Maade end den jødoantige, eller at afgive en høitidelig Forhelsing, som træder i Gds Sted, skal ogsaa her komme til Anvendelse.

I det i § 320 1ste Stykke omtalteledes tilfælde før der ved de Ord i Formanden's Tilstale i Sagen mod N. N. formanden Foranbringning.

Indsigler, der gaa ud paa, at Ræsonnerne ikke lovlig ere blevne edfastede, skulle fremsettes for Anklagestiftets Oplosning (§ 323).

Efterat Ræsonnerne ere tagne i Gd, forelægges der den Sigtede de i § 202 nævnte Spørgsmål, hvorpaa Formanden lader Anklagestiftet oplose ved Rettskriveren.

§ 324.

Derefter finder den Sigtedes Afsjørelse angaaende Anklagen samt Bevisforelsens Sted.

Afgiver den Sigtede ved Afsjørelsen en fuldstændig og ubetinget Tilstæelse, tanke Rettens Formand, saafernt ingen af Dommerne eller Ræsonnerne er klar over sig derimod; bestemme, at Bevisforelse skal bortfalde.

§ 325.

Bed Bevisforelsen fremføres først de af Anklageren, dernæst de af eller for den Sigtede anmeldte Venstre, endelig de, hvis Sjørelse er besluttet af Rettens Embeds Medfor.

Afgivelser herfra kan Formanden beslutte.

Hørend hør enkelte Bevis fremføres, angiver vedkommende Part, henholdsvis Rettens Formand, i Korthed dets væsentlige Gjentænde.

Efter de enkelte Beviser fremførelse finder Afsjørelse af den Sigtede Sted, overensstemmende med § 203.

§ 326.

Efterat Bevisforelsen er sluttet, saar først Anklageren overleverer Formanden et skriftligt Udkast til de Spørgsmål, som han foreslaar stillede til Ræsonnerne.

Udkastet meddeles strax den bestillede Forvarer og den Anklagede, som derefter, naar de have haft Ordet, kunne fremsette Indsigler mod de foreslaede Spørgsmål samt skriftlige Forlag til Endringer eller Tilleg.

§ 327.

Ved Slutningen af sit Foredrag skal Anklageren overlevere Formanden et skriftligt Udkast til de Spørgsmål, som han foreslaar stillede til Ræsonnerne.

Udkastet meddeles strax den bestillede Forvarer og den Anklagede, som derefter, naar de have haft Ordet, kunne fremsette Indsigler mod de foreslaede Spørgsmål samt skriftlige Forlag til Endringer eller Tilleg.

Efterat Forhandlingen mellem Parterne er sluttet, fastsætter Rettens Spørgsmålene til Ræsonnerne; dog opføres de først, naar Formanden's Foredrag er endt, og funne forinden undergives fornøjet Prøvelse af Rettens. I de tilfælde, hvor Spørgsmålene fastsættes viser sig i forlig Grad tvivslom, før denne ved Kendelhe.

Efterat Spørgsmålene ere fastsatte, tager Rettens Formand Ordet. Han sammenstiller Forhandlings Hovedpunkter og udteller de Rettsætninger, som komme i Betragtning.

186

Fremdeles har han, naar Bevisforelsen dertil giver Anledning, henlede Ravningernes Dommerfomhed paa saadanne Hensyn, som efter Erfaringens Vidnesbyrd maa komme i Betragtning ved Nebomulnen af Bevisernes Vægt; dog skal han i saa Fald tillige udtrykkelig betyde Ravningerne, at de selvstændig og paa egen Anfaer maa afgjøre, om de Hensyn, som han har paapeget, funne saa Betydning i de foreliggende Tilselde, og hvilken Vægt til den Sightedes Slade eller Fordel der saaledes maa tillegges de paagjeldende Beviser.

Saaledes har Manden da ogsaa ved sin Foredrag maa ikke afgrydes.

§ 329.

Bed Spørgsmålene til Ravningerne skal det forelægges dem til Afgjørelse, om den Sigtede er skyldig i den eller de Fordrydelser, for hvilke Anklage paa lovlig Maade er reist. Ordentligvis har Spørgsmålenes Gjenstand hvorens udstrækkes videre eller yderligere begrænset, end det følger af den Maade, hvorpaa Fordrydelsen er betegnet i Anklagen, saavel i retlig som i fæstlig Henseende. Herfra finder Undtagelse Sted:

- 1) naar de Betingelser ere tilstede, som hjemle en fra Anklagen afgivende Domfælde;
- 2) naar det ifolge den stedsfundne Bevisforelse findes nødvendigt at optage flere Hændsgjerninger til Betegnelsen af den Handling, som legges den Sigtede til Last, end det er i Anklagen.

§ 330.

Som Folge af Regel i § 329 hører det under Ravningernes Afgjørelse, om saadanne almindelige eller særlige Grunde, som udelukke Straf, ere tilstede, samt om saadanne i Straffeloven bestemt betegnede Omstændigheder ere forhaanden, der hjemle Redskætelse af Strafferammen, saa og om lignende Omstændigheder, der hjemle Strafforholde, foreligge, forudsat at disse ere inbefattede under Anklagen.

Undtagne fra Ravningernes Afgjørelse ere Spørgsmål om

- a) Straffskyldens Fordelelse,
- b) de i Straffelovens §§ 7 og 58 ommeldte Omstændigheder,
- c) Fordrydelsens Gjentagelse.

Forsaavidt det imidlertid ved Anvendelsen af Neglerne om Straffskyldens Fordelelse og Fordrydelsens Gjentagelse kommer an paa det Tidspunkt, da den paalagde Handling blev begaaret, afgjores dette Spørgsmål af Ravningerne efter den almindelige Regel.

Om Anklageren er paataleberettiget, er ikke Gjenstand for Ravningernes Afgjørelse.

§ 331.

Det tilkommer ikke Ravningerne at afgjøre Noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der funne komme i Betragtning ved Straffens Udmaaling indenfor Lovens Strafferramme, og som Folge heraf heller ikke i de Tilselde, hvor Loven paa Grund af skarpende eller formilde Omstændigheder, men uden nærmere Betegnelse af disse eller blot med Angivelse af veilede Exemplarer, har udvidet Grænserne for Straffens Vægt, at afgjøre, om saadanne Omstændigheder foreligge.

§ 332.

Hovedspørgsmålet til Ravningerne gaar ud paa, om den Sigtede er skyldig i den Fordrydelse, som legges ham til Last. Dette Spørgsmål maa ikke deles i flere, undtagen forsaavidt en Deling er hjemlet ved §§ 334 og 335. Syder Ravningernes Svar paa Hovedspørgsmålet betraetende, er dermed tillige afgjort, at ingen Omstændighed, som udelukker Straf, er tilstede, medmindre Fasthættelsen heraf ifolge § 330 er forbeholdt Retten.

Hovedspørsgalet indledes altid med Ordene: Er den Sigtebe fuldig?

Forbrydelsen skal betegnes og Spørsgalet stilles saaledes, at Reglene i § 329 derved blive fuldstigjorte. Eller retlig Betegnelse af den Forbrydelse, som paastaaes at foreligge, anvendes Forbrydelsens i Loven hjemlede Navn eller, hvor intet saadant findes, en henvisning til den paagjældende Straffebestemmelse, hvorchos den i Loven indeholdte nærmere Bestrielse af Forbrydelsen skal medoptages i Spørsgalet.

§ 333.

Naar der under Forhandlingen er fremkommet bestemte Bevisdata til Hjemmel for en Omstændighed, der vil udelukke Straf, eller som der efter Rettenes Skøn mulig kan blive tillagt en saadan Birtning, kan der stilles et forskilt Spørsgaal om Tilstedeværelsen af samme, som tillæg til Hovedspørsgalet, for at fremkalde en udtrykkelig Udtalelse af Rechningerne herom.

I den Maade, hvorpaa Hovedspørsgalet bliver at fremstætte, før der i saadanne Tilselbe ingen Forandring.

§ 334.

Spørsgaal om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der ifolge Loven hjemle Redsketelse af Straffen maas ikke optages i Hovedspørsgalet, men bør altid gøres til Gjenstand for forskilte Tillægs-spørsgaale.

Andragter den befolkede Forhoire eller den Sigtebe paa, at et saadant Spørsgaal stilles, kan det kun nægtes, naar Reitten finder, at den omtalte Omstændighed ikke efter Loven hjemler Redsketelse af Straffen. Reitten kan også i Embeds Medfor stille et saadant Spørsgaal, naar den ifolge det under Forhandlingen fremkomme finder Grund dertil.

§ 335.

Naar der i Medfor af Anklagen skal stilles Spørsgaal om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, som hjemle Strafforhøje, bør de regelmæssig gøres til Gjenstand for forskilte Tillægs-spørsgaale og altid, naar Anklageren fordrer det.

§ 336.

De i §§ 333—335 omhandlede Tillægs-spørsgaale bortfalbe, naar Hovedspørsgalet behøres benægtende.

Naar der spøges om Tilstedeværelsen af en i Loven anerhænd Grund til at ude lukke, nedhæfte eller forhøje Straffen, skal det fornødne faste Grundlag optages i Spørsgalet.

§ 337.

Naar det efter Anklagens Indhold er nødvendigt til udskommende Forelæggelse af samme, eller Reitten i det under Forhandlingen fremkomme og Reglen i § 329 Nr. 1 finder Hjemmel dertil, bliver der efter hverandre at stille flere Spørsgaale til Rechningerne an- gaaende en og samme Handlings Henforelse under forskellige Straffebestemmelser. Med hen- syn til hver Gruppe af Spørsgaale finde de ovenstaende Regler Anwendung.

Angaa de flere Spørsgaale Handlings Henforelse under forskellige Straffebestemmelser med forskellig Strafferaamme, sættes det Spørsgaal først, hvis Bekræftelse medfører den strengeste Bedommelse.

§ 338.

Hør forhandlingen undtagelæbvis omfattet flere strafbare Handlinger af samme Sigtede eller flere Sigtede under Et, skal der stilles Spørgsmål for hver enkelt Handling eller hver enkelt Sigtet under Jagttagelse af ovenstaende Regler.

§ 339.

Elskvert Spørgsmål skal fremstilles saaledes, at det kan besvares med Ja eller Nej. Naar et Spørgsmål kun skal besvares under Forudbetning af en bestemt Besvarelse af et forudgaaende Spørgsmål, bor dette udtrykkeligt bemærkes i den striftige Udsædelse.

§ 340.

De af Retten fastsatte, striftig udsædige og med Formanden og Reitscriverens Understift forsynede Spørgsmål opkøses af Formanden i Retskoret og overgives derefter tilliggende Aflægstrifret samt Udstrift af de Tilleg til og Forandringer i dette, som maaette være tilhørende Rettsbogen, til den af Rævningerne, hvis Navn først blev udtrukket ved Losdræftningen.

Formanden kan fremdeles efter sit Skjen medgive Rævningerne saadanne Ting, der paasaaet at være lagte eller frembragte ved Forhøjelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som yde umiddelbar Oplysning om Gjerningen eller den Sigtedes Forhold til denne, samt saadanne Altsynker, som ommeldes i § 298, Nr. 1, 2 og 5. Regering herom kan fremstilles af en Rævning, men ikke fra nogen anden Side.

Formanden henleber Rævningernes Dymarksmæd paa de i §§ 341—346 indeholdte Bestemmelser om, hvad de ved deres Raadsdragning have at jagttage, og forslater disse nærmere, forsaavidt han finder det fornødent; derefter opfordrer han Rævningerne til at give sig til ret for dem besluite Værelse og lader den Sigtede, hvis han er fænglet, føre ud af Rettsalen.

§ 341.

Indtil Rævningernes Eftersig er vedtagen, maa intet Samvæm finde Sted mellem de til Raadsdragning foresamlede Rævninger og andre Personer, ei heller nogen Rævning forlade Værelset eller nogen Anden betrode dette uden Tilladelse af Retten's Formand eller særlig Hjemmel i Loven. Retten's Formand træffer formoden Foranstaltning til Jagttagelse heraf.

Sindet Overtrædelse af foranforte Bestemmelser Sted af en Rævning eller Andre, kan Retten idømme den eller de Skyldige Døder indtil 1000 Kr.

I Rævningernes Forsamlingsoverstille skulle Aftale af denne Lovs §§ 341—346 være opfæraede i flere Exemplarer.

§ 342.

Rævningerne vælge under Ledelse af den Rævning, hvis Navn først blev udtrukket, en Formand, som leder deres Forhandlinger. Valget står ved Stemmesmæd; i Tilfælde af ligé Stemmer foretrækkes den Yldste.

Formanden oplyser folgende til Retten for Rævningerne:

"Loven forbryr ikke af Rævningerne Angivelse af de Grunde, som bestemmer deres Overbevisning, og den foreskriver dem ikke bindende Regler, efter hvilke de skal bedomme Bewillernes Begært; men den paalægger dem den vel deres Ed bekræftede Pligt omhyggeligt og upartisk at veie samtlige for og imod den Sigtedes fremforte Bewijser og at afgive deres Stemmer om den Sigtedes Skyld efter deres paa somvittighedsgrund Provelje af det under Forhandlingen for den Fremforte beroende Overbevisning."

Der tilkommer ikke nævningerne nogen Dom om Retsværdigheden eller Hensigtsmæssigheden af Straffeloven; Størrelsen af den Straf, som kan indtræde, hvis den Sigtede erforres skyldig, maa ikke bestemme dem ved deres Afgjørelse. Om Raadslagningen og Aftemningerne skulle de iagttage ubodelig Tørshed.

§ 343.

Efter tilmedbragt Raadslagning aftenmme nævningerne om de enkelte Spørgsmål i den Orden, hvori disse ere stillede. Formanden aftenr hør nævning enkeltvis hans Stemme, i den ved Lovtræflingen bestemte Orden og afgiver selv sin Stemme tilsluttet.

En for den Sigtede ugunstig Bevarelse af et Hoved- eller Lillelagsspørgsmål kan kun vedtages med mindst 8 Stemmer; denne Regel finder også Anwendung ved de i §§ 333 og 334 omtalte Lillelagsspørgsmål. Ved hvert Spørgsmål skal det af Rettens Formand være vedteget, hvormange Stemmer der udtrives til dette bekræftende Bevarelse.

Er den bekræftende Bevarelse af et Hovedspørgsmål blevet vedtaget med den forudne Stemmeskred, blive de nævningerne Stemmer, som maatte have erklæret sig for det betragtende Svar, at regne til den Sigtedes Gunst ved Afgjørelsen af de til samme sig slutende Lillelagsspørgsmål; som fulge heraf bliver der ved Aftemningen over disse ikke at opoffre disse nævninger en særlig Erfleeting.

§ 344.

Ophører der Twivl hos nævningerne om den fremgangsmåde, som de skulle iagttage, eller om Bedyndingen af de stillede Spørgsmål eller om Saurenes Redskæfle, kunne de derom udbede sig nærmere Ophydning af Rettens Formand. Denne medde勒er dem det Forudne i Rettsmodet. Komme herved Forandringer i Spørgsmålene paa Bane, eller finder Rettens Formand det ivrigt fornødnet, gjenoptages Forhandlingen, saaledes at Parterne have Adgang til at udtale sig.

§ 345.

Overbevise nævningerne sig ved deres Raadslagning om Retsværdigheden af, at yderligere Spørgsmål stilles til dem foruden de forelagte, ere de behoede til at fremfomme med Begjæring derom til Retten. Forhandlingen bliver i saa Fald at gjenoptage. Saar Begjæringen nu paa tilfælde af de i §§ 333 og 334 omtalte Lillelagsspørgsmål, kan den kun forlæses, naar Retten finder, at den paagjældende Omstændighed ikke efter Saen hæmler Udelukkelse eller Nedsettelse af Straffen.

Nævningerne ere berettigede til, uden at særligt Spørgsmål derom er foreslagt, at erklære, at en i Saen anerkendt Omstændighed, som hjemter Straffens Redskæfle, er tilfælde.

§ 346.

Nævningernes Formand vedtegger det Svar, som udkommer ved Stemmers Sammentælling, ligesoverfor ethvert af Spørgsmålene og understriker Erfleetingen tilligemed to andre nævninger.

Stemmets antal angives ikke.

§ 347.

Efterat nævningerne ere vendte tilbage til Rechtsalen, spørger Rettens Formand dem om Udfaldet af deres Raadslagning. Derefter oploser nævningernes Formand de stillede Spørgsmål og umiddelbart efter hvert af disse det vedtagne Svar. Erfleetingen overleveres dernæst til Rettens Formand, der understriker den tilligemed Rettsstiveren.

§ 348.

Eider Nævningernes Erklæring af Mangler i Formen, eller er dens Indhold uhydeligt, modsigende eller ufuldstændigt, eller opstår der Divil, om den opståede Erklæring udtrækker Nævningernes virkelige Mening eller er vedigen med det forestrente Stemmetal, og Mangelen ikke strax kan afhjelpes eller Divilen henvæs ved en Erklæring af Nævningernes Formmand, paalægger Retten ved Kjendelsæt Nævningerne at begive sig tilbage til deres Værelse, for ved en ny Erklæring at afhjelpe Manglen eller hjælpe Divilen. De fornødne Fortræninger meddeles Nævningerne ved Kjendelsæts Aftigelse af Rettenes Formand.

Bedrører Mangelen kun Formen, maa Nævningerne Intet forandre i Erklæringens Indhold; ligeledes skulle de Svar, hvis Berettigelse eller Fuldstændiggjørelse ikke fordras, forbliue usørnærende. Utilstedelige Undringer maa ikke tages i Betragtning af Retten.

Berettigelsen eller Fuldstændiggjørelsen vedføres saaledes, at det træder tydelig frem, hvorledes den oprindelige Erklæring har lydt.

Den heromhandlede Forholdsregel kan træffes, saalænge Retten ikke har offlagt Dom.

§ 349.

Efter Nævningernes Erklæring er opført og overleveret Rettenes Formand, kunne ordentligvis ingen yderligere Spørgsmål forelægges Nævningerne. Dog kunne saadanne Tillægs-spørgsmål, som ommeldes i §§ 333 og 334, også forelægges Nævningerne senere, saalænge Retten ikke har offlagt Dom, naar det under Forhandlingen fremkomme saa klart paabud at stille slike Spørgsmål i Embeds Medfør, at Undladelshæfthed heraf kan antages at ville medføre Domment Ophævelse.

§ 350.

Finder Retten, at Indholdet af en for den Siglede ugunstig Erklæring af Nævningerne viser, at den beror paa en Retsvoldfarelse, afiger Retten Frifindelsedom.

Finder Retten, at Forhandlingerne ikke have ødet et efter Erfaringens Bidnedsynd tilstrekligt godtjort faktisk Grundlag for en ugunstig Erklæring, kan Retten istedetfor at offrage Dom henvis Sagen til ny Hovedforhandling. Denne skal foregaa for andre Dommere og andre Nævninger; bliver det paa Grund heraf nødvendigt, at Sagen forhandles for en anden Ret, bestemmer Høiesteret det fornødne paa Overflatsanklagerens Antragende. Har Retten i Henhold til foranstaaende Regel henvist Sagen til ny Hovedforhandling, bliver Overflatsanklageren besat i, indtil Nævningerne have erklæret sig under den nye Sag, at frafaldte Anlagen, i hvilket Fald Frifindelsedom bliver at offrage.

Rettenes ovennevnte Beslutninger skulle være ledfagede af Grunde. Stemmesfærhed skal være tilstede ikke blot med Hensyn til Resultatet, men også med Hensyn til enhver af de anførte Grunde; de Dommere, som ikke billige Resultatet, skulle vel være tilstede ved hele Raadslagningen, men stemme ikke ved Befattekstelse af de enkelte Grunde.

Andragende fra Parternes Side om de nævnte Beslutninger kunne ikke finde Sted; Beslutningen kan tages af Retten, saalænge ikke Dom er offlagt.

§ 351.

Kommer Retten under den nye Hovedforhandling, der finder Sted i Henhold til Reglen i § 350 2det Stykke, enstemmig til det samme Resultat som Retten under den første Forhandling, afiger den Frifindelsedom; Enstemmigheden skal være tilstede saavel med Hensyn til Resultatet som med Hensyn til enhver af de i Dommen anførte Grunde. I andre Tilfælde bliver Dommen at grunde paa den af de to foreliggende Erklæringer af Nævningerne, som i sin Helhed fører til det gunstigste Resultat for den Sigtede.

§ 352.

Hørende Forhandlingen fortørrettes paa Grundlag af Nævningernes Erklæring, bliver den Sigtede, som var fort ub af Rejsbælen, efter fremstillet og Nævningernes Erklæring oploft for ham af Rejskriveren.

§ 353.

Hvis Nævningerne erklæret, at den Sigtede ikke er skyldig, afgiver Retten strax Grisindfællesdom. Hertil henvinges også det tilfælde, at Nævningerne vel have bevaret Hovedspørsgåmalet bestyrende, men tillige have givet et for den Sigtede gunstigt Svar paa et Villægs-spørsgåmalet om en Omstændighed, som udelukker Straf (§ 333). Domsgrundene indstørke sig til den formodte Henvidning til Nævningernes Erklæring.

§ 354.

Er den Sigtede af Nævningerne erklæret skyldig, først forst Aflageren Ordet for at udtale sig om Straffelovens Anvendelse; dernæst høres Forhøreren og den Sigtede.

De ved Nævningernes Erklæring afgjorte Punkter maa ikke mere drages i Vigt under denne Forhandling; kun de deraf skyldende restige Folger maa forhandles.

§ 355.

Efter at Forhandlingen er sluttet, raadslaa Retten om Dommen.

Bed Volget af Straffen skal Nævningernes Udgjørelse tages til Udgangspunkt uden Hensyn til mulige Vigt hos Dommerne om dennes Rigtighed.

I Domsgrundene skal henvises til Nævningernes Erklæring, og de Bestemmelser, som ere bragte til Anvendelse, anføres.

Domsutslutningen angiver de retlige Folger af Sagens Udsalg.

Kapitel V.

Særige Bestemmelser om Hovedforhandlingen uden Nævninger.

§ 356.

Reglerne i §§ 310 og 323—326 findt Anvendelse ved Forhandlinger for Landsretten uden Nævninger med Undtagelse af de Bestemmelser, som særlig have Hensyn til Nævninger. Parternes Udtaleller efter endt Bevisforelæsning omfatter alle Spørsgåmaal, som skulle afgjores ved Dommen, uden nogen Deling. Dog kan Retterns Formand beslutte, at Spørsgåmalet, om den Sigtede er skyldig, først skal forhandles og afgjores; i saa Fald finde de om Forhandlingen for Nævninger givne Regler i § 326 og § 354 tilsvarende Anvendelse.

§ 357.

Efterat Parterne have udtaalt sig, optages Sagen til Dom. Bed Aftemmningen skal det Spørsgåmaal, om den Sigtede er skyldig i den Forhrydelse, der lægges ham til last, sondres fra Spørsgåmalet om Straffen og først bringes til Aftemmning. Stemmes der forskilt om Straffehæftelses- eller Strafnebøttelsesgrunde, blive de Dommeres Stemmer, som have erklæret sig mod den Sigtedes Skyld, men ere forblevne i Mindretal, at regne til Gunst for den Sigtede.

Særligt Vedtagelse af Punkter børende til Sagens faktiske Sammenhæng, saaledes som denne i henhold til Bevisforelsen antages at være, finder Sted, naar Saadan: Hjemmet nobenvindigt af Hensyn til mulig Pananle, s. § 358.